

DEU MIL ALACANTINS N'IMPEDIREN EL TANCAMENT

¡Ací RCB!

Que intenten tancar una emissora no és una gran notícia. Però que es pugui evitar el precintat d'una ràdio gràcies a la resposta unànime dels seus oients sí que ho és. Ràdio RCB ho va aconseguir en plena ebullició electoral. I avui continua emetent i esperant la legalització definitiva.

Ismael López

«**A**quell cap de setmana vam estar seixanta-sis hores en directe, defensant-nos d'un tancament injust i il·legal. Però, gràcies a això, continuem emetent. I continuarem». Diego Zapata, director i gerent de Ràdio Costa Blanca Benacantil, sap ara que la seua ràdio l'han salvada del tancament els alacantins, amb les seues trucades. «Telefónica va tenir bloquejades durant tres hores les seues pantalles a causa de l'enorme quantitat de gent que preguntava el nostre número».

«La nostra audiència normalment són deu mil, però aquell dia va pujar a 50.000 seguidors. Tot, des de divendres 22 de maig, quan es van presentar ací tres unitats de policia municipal amb deu agents decidits, per ordre expressa de l'alcalde, a desallotjar i tancar definitivament les nostres instal·lacions, al·legant la falta de llicència d'obertura».

Però l'ordre no s'arribà a complir, «i la patrulla municipal de clausura que, per llei, hauria d'haver tornat a les 24 hores, no ha tornat a comparèixer».

A aquesta petita, però sol·licitadís-

sima emissora situada al número dos del carrer de Jaime Llopis, en la zona residencial de Vistahermosa, van arribar aquell cap de setmana de l'hipotètic precintat milers de condemnes contra el tancament.

Però, junt amb els oients comarcals del carrer o del barri, Ràdio Costa Blanca va rebre també el suport d'associacions i partits tan diversos com el CDS o Izquierda Unida, o el mateix Sindicat Professional de la Policia, Comissions Obreres o Herri Batasuna, i el PDP. I també la solidaritat de l'*Avui*, *ABC*, *Egin* o *Diario 16*. Totes, inclús la d'un grup de militants socialistes. Totes, llevat de la dels diaris locals i la de totes les sucursals radiofòniques alacantines d'FM.

N'hi hagué prou que Ràdio Costa Blanca difongués, cada quinze minuts i des de la matinada del dissabte 23, un manifest apel·lant «a la llibertat d'expressió reconeguda en la Constitució» i «a la solidaritat de tots els radiooïdors». «I fou a partir d'aquí, i d'aquesta hipoteca que ens amenaçava quan els telèfons pràcticament rebentaren. Els oients van dir tot el que van voler

i van demostrar una maduresa democràtica total, sense insults ni impropis. Van dir simplement tot el que pensaven sobre la gestió personal de l'alcalde i reclamant amb nosaltres la seua dimissió fulminant».

RCB-Benacantil no emet avui dia cap publicitat, només informatius, programes de divulgació i «música, molta música. Ells es pensen que per no tenir publicitat no podem aguantar. Però, per instàncies oficioses del Partit Socialista, sabem que els municipals, de moment, no tornaran».

Denunciar és un delictes

¿I quin ha estat el motiu de l'ordre de tancament? ¿De què va parlar o que va retransmetre RCB perquè, de sobte, en plena cursa política el mateix alcalde decidís suspendre'n les emissions?

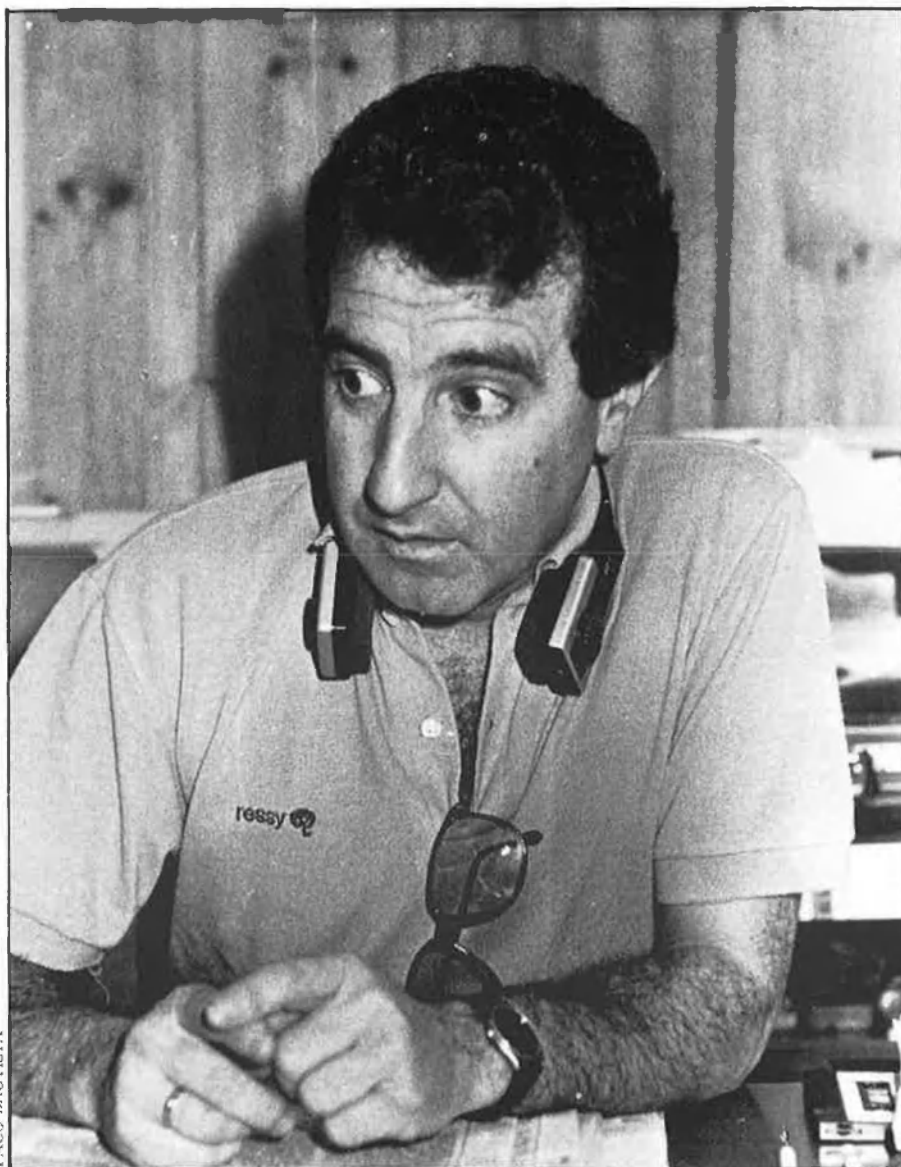
L'opinió més generalitzada és aquesta: el nerviosisme patit pels socialistes d'Alacant davant una rapidíssima caiguda en les enquestes electorals dies abans del deu de juny. I que l'enquesta realitzada davant una mostra de vuit-cents alacantins per l'empresa Sigma-2, per encàrrec de *Diario 16*, va traduir en una pèrdua alarmant de vots. Una enquesta que RCB es va ocupar de difondre.

Com a mostra, s'ha de pensar en com han hagut d'omplir la seua llista els socialistes d'Alacant: l'ex-director general de Cultura, Emili Soler; el director general de Turisme, José María Perea; el mateix president de la Diputació d'Alacant, Antonio Fernández Valenzuela... I no sols això, sinó que també han fet fora els antics regidors.

En qualsevol cas, el que va passar va ser això: Ràdio Costa Blanca va emetre nombroses informacions contràries a la gestió de l'alcalde. A tal fi, només va haver de deixar que a través de les seues ones transpirassen les opinions de molts alacantins, «cremats» o «fosos», a parer dels quals l'alcalde havia d'anar-se'n, inclús de la llista.

Nerviosismes, enquestes o problemes de l'arbre genealògic socialista, tothom es pensa que l'ordre de precintat RCB va partir del despatx de la màxima autoritat i no des del partit. I són moltes les raons per pensar-ho així. Però en tenim prou amb una: el gabinet jurídic de Ràdio Costa Blanca, el grup d'advocats que atenen les seues demandes i defineixen la seua existència, és compost de lletrats de prestigi amb carnet socialista.

«Per això, nosaltres —diu Diego Zapata— hem demostrat, en la pràctica, que no teníem cap truc preparat

Diego Zapata, director d'RCB.

contra el PSOE, i ens hem centrat en l'exclusiva retirada electoral del primer candidat, Lassaleta. Això no ha pogut ser, però ha quedat ben patent que milers de persones ho demanaven. Tot i que ell, ara, i segons forts indicis, sembla preparar contra RCB quaranta-nové-quantos querelles per difamació, calúmnia, falsedats, etc., dels alacantins».

José Luis Lassaleta va rebre diverses invitacions d'RCB a defensar públicament, mitjançant els seus micròfons, les crítiques i denúncies realitzades contra la seua gestió. L'alcalde no hi acudí. I això que, segons Zapata, tots els alcaldes d'aquestes comarques ho han fet.

En qualsevol cas, a Diego Zapata, professional amb un llarg currículum radiofònic i que ha treballat en la COPE, en Radiocadena Espanola i en Antena-3, el que el preocupa és «com s'impedeix fer un periodisme crític,

transparent, d'investigació, una premsa escrita o radiada que no estiga ordenada o teledirigida».

«El PSOE, per desprestigiarnos, ha inflat el rumor que estic mogut per la ultradreta. Però tothom sap que ací hem denunciat, quan ha calgut, a tots de la mateixa manera, de Fraga als socialistes. ¿Per què el CDS o IU sí que han vingut a parlar i a prestar-nos el seu suport i, en canvi, no ho ha fet AP? Perquè Montesinos —diu, referint-se a Juan Antonio Montesinos, cap 'provincial' dels conservadors— té un pacte amb Lassaleta. Claríssimament».

Un joc per a advocats

Amb una veu delicadament femenina, que diu «aquesta és la seua emissora» en cinc idiomes distints —anglès, francès, alemany, català i castellà—, RCB emet les vint-i-quatre hores del

dia amb una programació bilingüe, destinada especialment als nombrosos estrangers residents en la costa de l'Alacantí i als turistes en travessia. Només cal sintonitzar el dial en els 97,5 Mhz.

RCB té al seu favor un micròfon àgil i obert. Amb un tret diferencial ben estrany al Sud del País Valencià, una programació doblada en català i castellà. En sis mesos de funcionament RCB ha intentat «cobrir l'espai radiofònic d'una emissora totalment local, no-sucursalista, i ajudar amb notícies del nostre panorama polític-social a la recuperació cultural d'Alacant. I en la nostra llengua. Cosa a la qual són alienes, llevat d'una, la resta d'emissores enclavades en la geografia valenciana».

«No tenim un percentatge determinat pel que fa a l'ús del valencià, encara que hi ha programes informatius i de divulgació ja concebuts en el nostre idioma. Parlem valencià indistintament, sense prejuís ni traves, sempre que és possible. I parlem valencià de la mateixa manera que parlaríem rus si hi hagués mil russos a Alacant».

RCB confia «en la sensibilitat de la Direcció General de Mitjans de Comunicació Social de la Generalitat valenciana» per a la seua existència i continuïtat. «Només pretenem donar informació al País Valencià durant les 24 hores», han declarat. Perquè el 31 de gener de 1987, acabada de nàixer quasi, ja va patir l'anunci d'un expedient sancionador per ser, segons els diaris locals, «una emissora comercial clandestina» de part de la Direcció que presideix Maria Garcia Lliberós. Si aquesta circumstància és certa, també ho és la tan famosa distribució de nous canals d'FM, allargada des de l'arribada del PSOE al poder en les generals del 82 i que havia de correspondre als governs autonòmics. El mapa de les ones, al País Valencià, està tal com el deixà la UCD.

El Govern Civil d'Alacant va ser qui per indubtables pressions de les emissores alacantines va assabentar la Direcció General de «l'existència d'aquesta emissora no autoritzada».

Això no obstant, Diego Zapata —únic propietari d'aquesta ràdio, amb un capital inicial de vint-i-cinc milions— ha repetit incessantment que l'emissora «va presentar un projecte tècnic visat per un enginyer de telecomunicacions a la Conselleria de Presidència, sol·licitant l'assignació d'una freqüència, i fins ara no hem rebut contestació». Una llicència d'obertura que ha estat de nou reclamada i que,

davant la falta de resposta oficial i la fi del termini de temps preceptiu, és considerada pel responsable d'RCB com «un sí de fet, un atorgament per simple silenci administratiu».

Ara, i després que no passàs res amb aquell anunciat expedient de gener, la Direcció General ha tornat a avisar que «en l'actualitat es troba en fase de tramitació l'expedient sancionador incoat a l'esmentada emissora», perquè manca «de la preceptiva concessió administrativa per al funcionament. L'emissora haurà de formular «al·legacions en un termini de vuit dies», i una volta rebudes, «l'òrgan competent per acordar-ne la clausura dictarà la resolució que estime procedent, posant fi a l'expedient».

Diego Zapata ha contestat «dins del termini reglamentari a aquest requeriment, però el dia tres d'aquest mes també presentarem davant la Sala Primera del Contenciós Administratiu de València un recurs apel·lant a la llibertat d'expressió i informació que denuncia la violació comesa contra RCB atacant el principi de legalitat».

Fou, sens dubte, la pressió i les denúncies dels directors de les FMs locals les que arrancaren de la Direcció General una resposta en aquest sentit. Tant des de Radio Popular com des de Radiocadena, Antena 3, Radio Minuto, Radio 80 o Radio Alicante, tothom coincidí el passat 23 de gener a reclamar la clausura de Radio Costa Blanca. Al cap d'una setmana, la contestació arribava en forma d'hipotètic expedient.

«És molt trist que tots els directors s'hagen posat d'acord contra nosaltres. Això no és més que pura oligopolítica. I encara és més greu que els diaris locals *La Verdad* i *Información* no hagen dit res sobre l'atemptat de tancament permanent que patim. No debades —precisa— molts periodistes d'Alacant han decidit no difondre res. Guardar silenci total i indiferència davant el nostre setge». I, més contundentment encara, Zapata comenta: «Els socialistes tenen comprats els mitjans de comunicació d'Alacant. Uns mitjans que són completament insensibles davant del poble. Deu ser perquè *Información* és de l'editora Prensa Canària i el director no és d'Alacant, i perquè *La Verdad* és de Múrcia i té un responsable que viu allí».

«Passe el que passe —assegura finalment— continuaré emetent. Si em tanquen açò, no tinc temps ni edat per a fer una altra cosa. La moguda no ha acabat. Si els municipals tornen, eixiré amb els peus per davant». □

JUÍ PELS FETS DE XÀTIVA

Josep Guia, absolt

A.C.

Josep Guia, dirigent del Moviment de Defensa de la Terra, i el seu militant Juli Palou han estat absolts pel jutge instructor de Xàtiva en el procés per «insults i danys» que se'ls obrí a l'abril de 1985, arran d'uns incidents amb la policia que es produïren durant la celebració en aquesta ciutat de la diada del 25 d'abril.

Guia i Palou, que foren acusats d'haver amenaçat i insultat dos policies que vigilaven els actes de l'MDT des de

Josep Guia: una acusació que no ha estat demostrada.

la finestra d'un edifici proper a l'escenari, i d'haver-los arrabassat material fotogràfic i de gravació, han estat absolts per aplicació del principi de presumpció d'innocència, ja que cap dels dos agents implicats no pogué identificar-los clarament el dia de la vista oral del juí. Els costos del juí han estat declarats d'ofici pel jutge instructor, Lamberto Juan Rodríguez Martínez.

En la denúncia, el ministeri fiscal demanava dos mesos d'arrest i una multa de 50.000 pessetes a tots dos acusats, a banda d'altres multes i una indemnització a la policia i als propietaris de l'immoble. Tant Josep Guia com Palou van negar la seua participació en els fets denunciats, mentre els denunciants, agents de policia amb els números de llicència 3.177 i 9.063, es contradiren continuament a l'hora d'identificar-los. □